

se v platovém nadlepšení, také ještě ideální doba, odpovídající přízná-
nému platovému zlepšení jako doba skutečná, a to určitým
konkrétním a individuálním správním aktem úřadu. Jestliže v důsledku
toho také nemá námitky, že započitatelná služební doba, k níž bylo žal.
úřadem při určování jeho služného v I. platové stupnici podle § 132
plat. zákona č. 103/1926 Sb. přihlíženo, byla delší než 22 roky 10 mě-
síců a 21 den (čítajíc ke dni 1. června 1934), — pak je bezdůvodné
tvrzení stížnosti, že st-l nebyl dekretem zem. četnického velitelství
z 2. června 1934, resp. potvrzujícím jej nař. rozhodnutím zařazen
správně.

I když tedy st-l nabyl nároku na platový efekt vyplývající ze sta-
bilizační výhody slovenské a i když mu tato po stránce platové byla též
při převodu do platů podle zákona č. 103/1926 Sb. v příjmech jeho
jako příslušníka II. platové stupnice četnických gážistů mimo hodnostní,
resp. služební třídy zhodnocena, nebyl mu tím založen žádný nárok
na to, aby mu byl také znovu při p o v ý š e n í jeho do I. platové
stupnice přiznán proti jasnému ustanovení § 137 odst. 5 plat. zákona
vyšší plat, než který podle délky započitatelné služební doby z usta-
novení § 132 plat. zákona vyplývá. Jinými slovy, aby při určování jeho
služného v této platové stupnici bylo přihlíženo k jiným momentům, než
služební době a připočtena k služnému ještě částka 3.300 Kč, kterou
pobíral ve II. platové stupnici — jak stížnost zato má — ve služném
7. stupně nad ono služné, jež mu v této platové stupnici (II.) příslušelo
podle započitatelné služební doby bez stabilizační výhody. Že by slu-
žební doba st-lova byla žal. úřadem nesprávně zjištěna, st-l — jak už
řečeno — netvrdí. — —

Č. 14.028.

**Zdravotnictví: * Obvodní lékař nemá mimo rámec paušální
náhrady podle § 39 vlád. nař. č. 24/1923 Sb. nárok na zvláštní náhradu
cestovního a stravného za účast na místním šetření provedeném podle
§ 17 zák. čl. XII:1894 a § 17 nař. býv. uh. min. orby č. 48000 R. T.
183/1894 za účelem určení močidla konopí a lnu.**

(Nález z 18. prosince 1937 č. 3441/35-7.)

V ě c: MUDr. Josef M. v Želiezovcích proti rozh. okr. úřadu v Že-
liezovcích z 8. srpna 1934, pozměněnému výměrem z 23. března 1935,
a z 28. listopadu 1934 o cestovních účtech.

V ý r o k: Stížnosti se zamítají.

D ů v o d y: Okr. úřad v Želiezovcích na základě § 17 zákona o pol.
hospodářství a předposledního odstavce nař. býv. uher. ministra orby
č. 48.000/1894 vypsál za účelem stanovení místa pro máčení lnu a ko-
nopí místní jednání v obcích Dolní a Horní Várad a v obci Turé na den
11., resp. 14. a 21. července 1934 v obci Tura na den 14. července 1934

a pozval k jednání tomu také obvodního lékaře. Za účast na těchto místních jednáních žádal st-I, substitut obvodního lékaře, cestovními účty náhradu cestného a diet v částkách po 200 Kč.

Žal. úřad nař. rozhodnutími, z nichž se týká rozhodnutí z 8. srpna 1934 cestovního a diet z důvodu účasti st-le při místním jednání v obcích Horní Varád a Turé a rozhodnutí z 28. listopadu 1934 cestovního a diet z důvodu účasti st-le při místním jednání v obci Dolní Varád, zamítl schválení cestovních účtů proto, že ve smyslu bodu 6, 8 a 9 služební instrukce pro obecní a obvodní lékaře náleží státnímu obvodnímu lékaři ze služební povinnosti zúčastniti se místních prohlídek a úředních řízení v obcích, pro které jest ustanoven (při parcelačním, vodoprávním, kanalisačním řízení a pod.), z čehož vysvítá, že i místní prohlídka místa močení lnu a konopí náleží státnímu obvodnímu lékaři ze služební povinnosti, zvláště když místní jednání, jak to bod 8. zmíněného paragrafu předpisuje, je nařízeno okr. úřadem. St-I konal prohlídky jako zástupce státního obvodního lékaře v Tekov. Šarluhách a je za účtované cesty odměněn dle § 39 vlád. nař. č. 24/1923 Sb. svým cestovním paušálem a proto zvláštní odměna za tyto cesty mu nepřisluší.

O stížnostech uvážil nss:

Stížnosti mají shodně zato, že účast na úředním jednání o určení místa na močení konopí a lnu nelze zahrnovati pod pojem služebních povinností obvodního lékaře, ježto nejde o řízení, které se zahajuje z moci úřední, nýbrž podle nař. býv. uh. min. orby ze 17. října 1894 č. 48.000/1894 na žádost pěstitelů konopí a lnu, kterou jménem jejich podává starosta obce. Nemohou se proto na toto řízení vztahovati předpisy shora uvedené instrukce a není obvodní lékař povinen hraditi výlohy spojené s jeho účastí na uvedeném řízení z paušálu podle § 39 nař. č. 24/1923 Sb. Podle toho je na sporu otázka, zda účast na místní prohlídce místa určeného k močení lnu a konopí na území býv. Uherského království je služební povinností státního obvodního lékaře, takže případné výlohy s účastí tou spojené má hraditi z paušálu, jemu podle § 39 vlád. nař. č. 24/1923 Sb. příslušejícího, či jde o úkony, za které jest oprávněn účtovat zvláštní cestovné a diety.

Zákon č. 332/1920 Sb. ve znění zákona č. 236/1922 Sb. je zbudován na myšlence, že je povinností státu, aby sám pečoval o výkony zdravotní policie, obstarávané dosud obcemi, a dbal o řádné rozvětvení této zdravotně-policejní služby i na nejnižším jejím organizačním stupni. Důsledně provedl uvedený zákon (arg. §§ 2, 8, 9) i postátnění orgánů, kteří na tomto stupni posavadní organizace vykonávali úkony zdravotně-policejní, a upravil jejich služební a právní poměry. Tak určil v § 8, že smlouvou se budou řídit služební požitky či jiné služební poměry, pokud nebudou upraveny instrukcí služební, a v § 12, že obvodnímu lékaři přísluší za služební cesty konané do obcí v jeho obvodu roční náhrada, úhrnem vypočtená podle vlád. nař., jež o tom bude vydáno. Podle § 39 nař. č. 24/1923 Sb. vypočte se tato paušální náhrada dle průměrného počtu cest služebních a stanoveného cestného a je splatna čtvrtletně

předem. Z toho vysvitá, že předeslané právní předpisy poskytují obvodnímu lékaři vedle nároku na služební plat jako úplatu za konanou službu zdravotně-policejní také nárok na náhradu hotových výloh při služebních cestách paušálně vyměřenou. Tento způsob náhrady cestovních výloh nebyl, jak patrně z § 15 nař. č. 23/1927 Sb., změněn ani úpravou platových poměrů obvodních lékařů, jak ji provedl zákon č. 105/1926 Sb. a nař. č. 23/1927 Sb., a sluší proto míti zato, že obvodní lékař nemá při služebních cestách, jež koná z povinnosti svého úřadu ve svém obvodu, nárok na to, aby mu poskytnuta byla zvláštní náhrada cestného a stravného.

Rozsah služebních povinností obvodních lékařů určen je po rozumu § 5 zákona č. 332/1920 Sb. ve znění § 2 zákona č. 236/1922 Sb. v III. části vlád. nař. č. 24/1923 Sb. a služební instrukcí (výnos min. veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy z 10. dubna 1925 č. 10.991, Věstník min. veř. zdrav. a těl. výchovy roč. VII. str. 120). Podle § 25 cit. nař. č. 24/1923 Sb. náleží obvodním lékařům v oboru služby správně-zdravotní »z povinnosti služební« působiti po stránce odborné při vykonávání veškeré policie zdravotní podle ustanovení § 4 zákona č. 332/1920 a účastniti se místních ohledání a úředních řízení... Shodně s tímto ustanovením určil i § 2 v bodu 8 shora cit. instrukce, že obecním a obvodním lékařům náleží v oboru služby správně-zdravotní »z povinnosti služební« účastniti se k úřednímu vyzvání v mezích své působnosti, je-li to předepsáno nebo je-li toho třeba z důvodů zdravotně-policejních, místních ohledání a úředních řízení v obcích, pro něž jsou ustanoveni, tak zvláště při komisích stavebních..., při řízeních parcellačních, vodoprávních, kanalisačních a t. p. Ze souvislosti předeslaných předpisů vysvitá, že úřední řízení, jichž se musí obvodní lékař účastniti z povinnosti služební, nejsou vypočtena taxativně a že proto nemají stížnosti pravdu, tvrdí-li, že se žal. úřad neprávem dovolal § 2 bodu 8 instrukce již proto, že v předpisu tom není výslovně uvedeno řízení o určení močidla pro konopí a len.

Podle § 17 zák. čl. XII:1894 je dovoleno močiti len a konopí jen na takových místech, které k tomu účelu označí úřad a za podmínek tímto stanovených. Jelikož je podle § 17 prov. nař. býv. uh. min. orby č. 48.000/1894 močení konopí a lnu v tekoucích vodách a ve vodách uvnitř obcí nebo v bezprostřední blízkosti obcí se nalézajících se stanoviska veřejného zdravotnictví a rybářství vůbec nepřipustno..., mají úřady působiti k tomu, aby byla na vhodných místech, případně pro výrobce vícero obcí zřízena umělá močidla. Nařízení uvádí dále vody, v nichž močidla nemohou býti dovolena, a stanoví konečně, že má okr. úřad vykázati v každé obci, řídě se dalším obsahem cit. nař., močidlo na močení konopí a lnu, a to každoročně do konce května, vyslechna obecního a obvodního lékaře. Současně vyhlásí, že bude dle zákona pokutován, kdo by na místech předem nepovolených a nevykázaných močil konopí nebo len. Z toho plyne, že určení místa pro močení konopí a lnu se dotýká účelů, jež chrániti přísluší okr. úřadu s hlediska zdravotně-poli-

cejního ve příčině vod tekoucích (srov. § 4 zákona č. 332/1920 Sb.), a že v řízení předcházejícím vydání dotyčného aktu povolovacího musí býti slyšen obecní, resp. obvodní lékař. Spolupůsobí tedy v základě pozitivního předpisu obvodní lékař po stránce odborné i v právě uvedeném řízení a spadá posudek jeho do rámce jeho služební povinnosti v oboru služby správně-zdravotní. Za tohoto stavu je splněn předpoklad shora uvedených předpisů o rozsahu služební povinnosti obvodního lékaře i co do řízení pro určení močidla konopí a lnu a ob stojí nař. rozhodnutí po právu, i kdyby jeho odkaz na předpis § 2 bod 6 a 9 instrukce neměl v uvedených bodech dostatečné opory a byly snad důvodnými vývody stížností, jež s hlediska těchto předpisů snaží se dovoditi, že účast obvodního lékaře na řízení o určení močidla konopí a lnu není jeho služební povinností. Je-li však podání vyjádření obvodního lékaře v právě uvedeném řízení součástí jeho služební povinnosti, nelze ani služební cestu, které bylo třeba, aby mohl splniti tuto svou služební povinnost, vylučovati co do otázky náhrady výloh s ní spojených z cest, jejichž výlohy sluší hraditi z paušálu určeného podle § 39 vlád. nař. č. 24/1923 Sb. Podle toho je pro spornou otázku bez právního významu skutečnost, kdo dal podnět k tomu, že došlo k řízení za účelem určení močidla pro konopí a len a mýlí se stížnosti, tvrdí-li opak.

Pokud stížnost buduje svou obranu na úvaze o rozdílném postavení okresního a obvodního lékaře, nemusil nss vývody těmi blíže se obíratí již proto, že ustanovení nař. č. 48.000/1894 nemluví o okresních neb obvodních lékařích, ale o lékařích obecních a obvodních.

Z toho, co uvedeno, vysvítá, že žal. úřad neporušil zákon, nepřiznal-li st-li jako substitutu obvodního lékaře zvláštní náhradu cestovního a stravného, a nezbylo než zamítnouti stížnosti pro bezdůvodnost.

Č. 14.029.

Š k o l s t v í . — Z a m ě s t n a n c i v e ř e j n í : * Učitel veřejné školy národní, který nastoupil vojenskou službu presenční prvého dne v měsíci, nemá nárok na polovinu měsíčního platu podle § 4 zákona č. 279/1934 Sb. o započítání vojenské služby v některých služebních poměrech.

(Nález z 22. prosince 1937 č. 2983/36-4.)

V ě c : František F. v Duchcově (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti rozh. min. škol. a nár. osvěty v Praze ze 4. března 1936 o přiznání platu podle § 4 zákona č. 279/1934 Sb.

V ý r o k : Stížnost se zamítá.

D ů v o d y : Zem. škol. rada v Praze výměrem ze 6. prosince 1935 nevyhověla žádosti stěžujícího si učitele o poukázání požitků za prvou polovici měsíce října proto, »že podle § 4 zákona č. 279/1934 Sb. stát-